

Oton Župančič:

Uspavanka.

Prišlo je pismo iz daljne dežele,
iz daljne dežele, iz tujega kraja,
iz tujega kraja, od zamorskega kralja,
belo pismo, črn pečat.

Kakšno je dano v tem pismu povelje?
Kakšno povelje, kakšni ukazi?
Kaj-li nam hoče, kaj-li veleva?
Pojdimo, pojdimo pisma brát!

„To je povelje zamorskega kralja:
vi neugnani vsi Cicibani
morate biti hitro zaspani,
kakor bi trênil, morate spát!“

Janko Samec:

Dvoje misli.

Ti, ki vprašuješ se: „Čemu živim?“
in duša bi odgovora hotela
iz knjig razuma: „Vse je dim!“
zapiše v zrak ti jasno kup pepela.

Ti, ki vprašuješ se: „Zakaj je smrt?“
in od strahu ti je srce nesrečno ...
Enkrat skoz okno sklôni se na vrt,
da čuješ glasno pesem: „Vse je večno“ ...

